

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน

A Study of English Vocabulary Achievement and Retention of Prathomsuksa
Five Students at the Elementary Demonstration School of Bansomdejchaopraya
Rajabhat University by Using Reading Plus Vocabulary Enhancement Activities

ปัญจลักษณ์ ถาวาย*

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Panjaluck Thawai*

Faculty of Education, Silpakorn University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน 3) เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน และ 4) เพื่อศึกษาความความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 37 คน ทำการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านจำนวน 10 บทเรียน ใช้เวลาทดลอง 24 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบสำรวจความรู้ความหมายคำศัพท์ แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ก่อนและหลังการทดลอง และวัดความคงทนในการจำคำศัพท์ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author) A Study of English Vocabulary Achievement and Retention of Prathomsuksa Five Students
e-mail: Panjaluck24@gmail.com at the Elementary Demonstration School of Bansomdejchaopraya Rajabhat University
by Using Reading Plus Vocabulary Enhancement Activities

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน มีค่าเท่ากับ 75.86/75.13 ซึ่งเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ความคงทนในการจำความหมายคำศัพท์ หลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านทันที และหลังการเรียนรู้ผ่านไปแล้ว 14 วัน ไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : กิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ความรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจำคำศัพท์ ความคิดเห็นของนักเรียน

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop and test the efficiency of reading plus vocabulary enhancement activities, 2) to compare the students' achievement before and after using reading plus vocabulary enhancement activities, 3) to compare the students' retention after using reading plus vocabulary enhancement activities (14 days after having completed them), and 4) to survey the students' opinions toward reading plus vocabulary enhancement activities. The subjects consisted of 37 fifth grade students at the Elementary Demonstration School of Bansomdejchaopraya Rajabhat University. They were required to use 10 units of reading plus vocabulary enhancement activities for a total of 24 hours. The instruments used for this experiment were reading plus vocabulary enhancement activities, a vocabulary achievement test as a pretest and posttest, a test on retention, and a questionnaire on opinions towards reading plus vocabulary enhancement activities. Statistics used in this study were percentages, mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

The results of the study were as follows :

- 1) The efficiency of the materials was 75.86 and 75.13 percent, which indicated an acceptable level.
- 2) The students' English vocabulary achievement after using the ten units of materials was significantly higher than that of the pretest, at a level of 0.05.

3) The students' retention of vocabulary immediately after using reading plus vocabulary enhancement activities (14 days after having completed them) did not show any differences.

4) The students' opinions towards the 10 units of materials were at a good level.

Keywords : reading plus vocabulary enhancement activities, vocabulary achievement, vocabulary retention, students' opinions

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบันนี้มีความเจริญก้าวหน้า และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดต่อสื่อสารได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง รวมทั้งด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี การศึกษาไทยควรพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสารกันนั้นจำเป็นต้องมีภาษาเป็นสื่อกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในแนวเดียวกัน นอกจากจะใช้ภาษาในกลุ่มเดียวกันแล้ว คนเราต้องติดต่อสื่อสารหรือแสดงความเข้าใจกับคนภายนอกกลุ่มอีกด้วย ภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาสากล (International Language) ที่มีผู้นิยมใช้กันมากในการติดต่อสื่อสารกับคนทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่สำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 อีกทั้ง กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ได้บัญญัติว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนควรจะเป็นภาษาอังกฤษ” เพื่อใช้สำหรับการปฏิสัมพันธ์ต่างๆ เมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่ว่าคนของแต่ละประเทศจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาราชการ และภาษาประจำชาติอยู่ในขณะนี้ เมื่อต้องติดต่อสื่อสารกับคนอื่นที่ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรมนั้น ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น และภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาบังคับอันดับแรกที่ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องฝึกฝน พัฒนาขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีย่อมเป็นผู้ได้เปรียบในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ความคิด และแสวงหาความรู้ในด้านต่างๆ (Ruttanapaitonchai; ITD. 2012)

จากการเรียนการสอนที่ผ่านมาส่วนมาก พบว่า ครูภาษาอังกฤษมักจะให้นักเรียนท่องคำศัพท์พร้อมกับความหมาย แต่เมื่อพบคำศัพท์ดังกล่าวในข้อความที่ได้ยินหรืออ่านก็ไม่สามารถบอกความหมายข้อความหรือประโยคที่ได้ยินหรืออ่านได้ถูกต้องเนื่องจากคำศัพท์นั้นอาจมีความหมายแตกต่างกันเมื่ออยู่ในสถานการณ์หรือบริบทอื่นๆ (Lanui, 1995) ซึ่งการที่ครูยังใช้วิธีสอนคำศัพท์แบบแปลความหมายให้นักเรียนท่องจำนั้น นักเรียนจะสามารถจำได้เพียงชั่วคราว ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาหรือใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร (Sangchai, 1990) ดังนั้นนักเรียนจะต้องเรียนรู้วิธีการใช้คำศัพท์ในประโยคด้วย เพื่อเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์โดยไม่ต้องแปล (Lanui, 1995)

จากปัญหาและความสำคัญของคำศัพท์ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญในการหาวิธีในการเรียนการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในด้านคำศัพท์

อย่างมีประสิทธิภาพตามที่ Tearuttanakul (2009) กล่าวว่า การรอบรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากจะเป็นตัวแปรที่ช่วยเสริมให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและความก้าวหน้าในหน้าที่การงานอาชีพ ซึ่งได้นักวิชาการและนักวิจัยในต่างประเทศ ได้กล่าวถึงวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถสอนคำศัพท์เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน เป็นการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการอ่าน โดยเพิ่มแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ ซึ่งคำศัพท์ที่กำหนดมีความสอดคล้องกับบทอ่าน จากการอ่านในแต่ละครั้งจะมีกิจกรรมสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายแตกต่างกัน

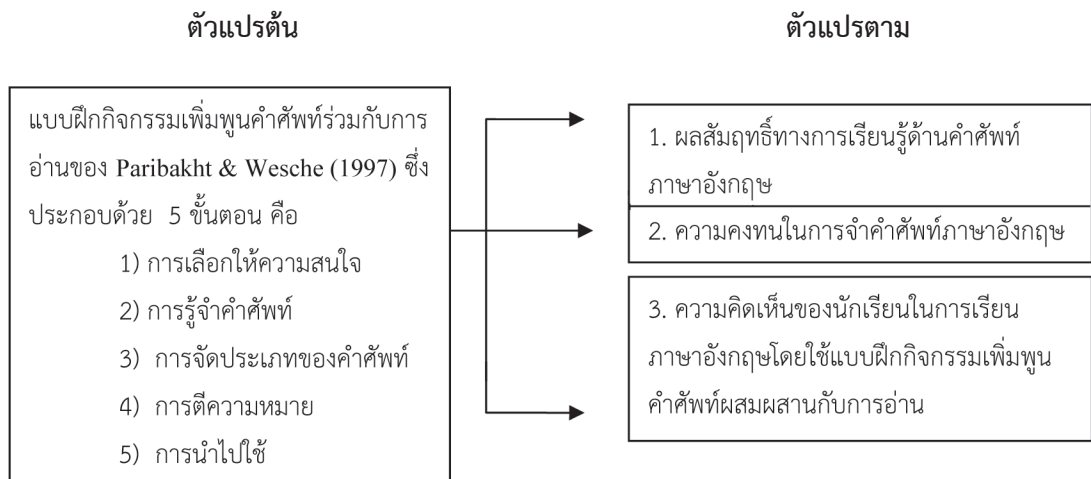
จากการสำรวจของ Paribakht & Wesche (1997) ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ระดับมหาวิทยาลัยในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และจากรายงานการทดลองได้ดำเนินการทดสอบโดยใช้แบบฝึกที่มีกิจกรรมสำหรับเพิ่มพูนคำศัพท์ที่หลากหลายประกอบด้วย 5 ขั้นตอนสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ (Paribakht & Wesche, 1997) ได้แก่ 1) การดึงดูดความสนใจของคำศัพท์ (Selective Attention) 2) การรู้จักคำศัพท์ (Recognition) 3) การจัดประเภทคำศัพท์ (Manipulation) 4) การตีความหมายคำศัพท์ (Interpretation) และ 5) การนำคำศัพท์ไปใช้ (Production) ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างอย่างเดียวกับการอ่านที่เพิ่มแบบฝึกคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ผลปรากฏว่าทั้ง 2 กลุ่มได้รับการเรียนรู้คำศัพท์ แต่การใช้เทคนิคเพิ่มพูนคำศัพท์ในกิจกรรมการอ่านมีประสิทธิภาพและเรียนรู้ความลึกของคำศัพท์มากกว่าการอ่านแบบกว้างเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hashemzadeh (2012) ได้ทำการวิจัยผลของประเภทแบบฝึกหัดสำหรับความคงทนในการจำคำศัพท์ของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษา แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์จากแบบฝึกได้

จากการที่ผู้วิจัยสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้สังเกตผู้เรียนในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนไม่สามารถบอกความหมายคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยในบทอ่านได้ ทำให้ไม่สามารถทำแบบทดสอบในทักษะอื่นๆ ได้ นอกจากนี้ นักเรียนจำคำศัพท์ได้ในระยะสั้นทั้งที่มีการท่องศัพท์และทบทวนอยู่เสมอ นักเรียนยังไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งยังไม่สามารถนำคำศัพท์ที่เรียนมาใช้ในการเขียนได้ถูกต้อง จากประสบการณ์ของผู้วิจัย ซึ่งสอนคำศัพท์แบบท่องจำเพียงอย่างเดียวโดยไม่ได้อธิบายวิธีการนำไปใช้ในประโยค เมื่อมีการเขียนคำศัพท์ นักเรียนสามารถเขียนได้คะแนนดีในแต่ละครั้ง แต่เมื่อผ่านไประยะหนึ่งให้นักเรียนทำแบบฝึกโดยการให้จับคู่กับความหมายเหมือนบ้าง ให้แต่งประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ท่องจำ ผลปรากฏว่านักเรียนไม่สามารถทำแบบฝึกที่กำหนดกิจกรรมต่างๆ ได้ ซึ่งจากการสังเกตและสอบถาม นักเรียนมีความสนใจกับกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ในห้องเรียนแต่ไม่สามารถจำคำศัพท์ได้หรือนำไปใช้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการหาวิธีการสอนคำศัพท์โดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน มาใช้แก้ปัญหาด้านคำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75 (Promwong, et al., 1977)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาธมมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาธมมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หลังจากเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาธมมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำอธิบาย

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของคำศัพท์

Hatch & Brown (1995) ได้ให้ความหมายของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ หมายถึง คำ หรือ กลุ่มคำ สำหรับภาษาใดภาษาหนึ่งของผู้พูดอาจจะใช้สื่อความหมายในแต่ละภาษา นอกจากนี้ยังหมายถึงคำทุกคำในภาษาที่เป็นที่รู้จักของแต่ละบุคคล รวมถึงคำในกลุ่มคำพิเศษต่างๆ ที่ถูกใช้ในจุดประสงค์เฉพาะ เช่น จรรยาภิบาลและรายการคำที่เรียงตามตัวอักษร

1.2 เทคนิคการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ในการสอนคำศัพท์นั้นมีการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการสอนคำศัพท์ไว้หลายแนวทางด้วยกัน ดังนี้

Paribakht & Wesche (1997) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ ในกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ผสมผสานกับการอ่าน ซึ่งจุดประสงค์ประกอบด้วย 3 อันดับ

- 1) การรู้จำคำศัพท์
- 2) บอกความหมายคำศัพท์
- 3) การนำคำศัพท์ไปใช้

สำหรับขั้นตอนในการเรียนรู้คำศัพท์ในกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ผสมผสานกับการอ่าน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

- 1) Selective Attention คือ ขั้นตอนแรกคือการสร้างข้อสังเกตให้กับผู้เรียนในคำศัพท์ที่กำหนดให้มีความเด่นชัดขึ้น
- 2) Recognition คือ แบบฝึกหัดความรู้ความหมายเพียงอย่างเดียว โดยที่นักเรียนตอบแค่เพียงความหมายของคำศัพท์เท่านั้น
- 3) Manipulation คือ การจัดประเภทของคำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ เป็นแบบฝึกเกี่ยวกับการจัดประเภทของคำศัพท์ให้ถูกต้อง เช่น สามารถแยกประเภทคำนามหรือคำกริยาหรือการเปลี่ยนคำนามเอกพจน์เป็นคำนามพหูพจน์
- 4) Interpretation คือ การวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์กับความสัมพันธ์กับคำอื่นๆ ในบริบทที่กำหนดให้
- 5) Production คือ การที่ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างเหมาะสมในบริบท

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสร้างแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน

2.1 แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน

แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน เป็นการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการอ่าน โดยเพิ่มแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ ซึ่งคำศัพท์ที่กำหนดมีความสอดคล้องกับบทอ่าน จากการอ่านในแต่ละครั้งจะมีกิจกรรมสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายแตกต่างกัน นอกจากนี้กิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในคำศัพท์นั้นๆ และทำให้สามารถเข้าใจถึงความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์นั้นๆ และผลลัพธ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ (Min & Hsu, 2008) ซึ่งแบบฝึกคำศัพท์ที่มีความสอดคล้องกับบทอ่านได้อธิบายเกี่ยวกับการอ่าน ที่มีผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์อีกด้วย ซึ่งการจำคำศัพท์ได้จะต้องมีการกระตุ้นการใช้คำศัพท์ 5 ถึง 16 ครั้ง (Nation, 1990) ในกิจกรรมหรือบทความต่างๆ ดังนั้นถ้าคำศัพท์ถูกใช้อย่างซ้ำๆ ในแบบฝึกและกิจกรรมที่แตกต่างกัน ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนจะเพิ่มพูนมากขึ้น เพราะฉะนั้นการใช้แบบฝึกคำศัพท์ที่มีกิจกรรมที่ หลากหลายเป็นส่วนประกอบที่สำคัญและมีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้และความคงทนในด้านคำศัพท์

2.2 การใช้ระดับความรู้คำศัพท์ของ Paribakht และ Wesche

Paribakht & Wesche ได้ใช้ระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Vocabulary Knowledge Scale : VKS) เป็นเครื่องมือในการวิจัยในการได้มาของคำศัพท์ในโปรแกรมภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งตัวอย่างแบบทดสอบและการให้คะแนนตามเกณฑ์การของ Paribakht & Wesche (1997) มีดังนี้

ตัวอย่างแบบทดสอบและการให้คะแนน

1. “alligator”

- A. นักเรียนไม่คุ้นเคยคำศัพท์นั้นเลยได้
- B. นักเรียนคุ้นเคยคำศัพท์นั้น แต่ไม่รู้จักความหมาย
- C. นักเรียนคุ้นเคยคำศัพท์นั้น หรือคำที่มีความหมายเหมือน มีความหมายว่า.....
- D. นักเรียนรู้ความหมายคำศัพท์นั้นหรือ คำที่มีความหมายเหมือน มีความหมายว่า.....
- E. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ในประโยคได้อย่างเหมาะสม.....

(เขียนประโยค)

จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างครูผู้สอนมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตารางที่ 1 แบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างครูผู้สอนมีเกณฑ์การให้คะแนน

หลักเกณฑ์	คะแนนที่กำหนด
1) ถ้าผู้เรียนตอบข้อ A. นักเรียนไม่คุ้นเคยคำศัพท์นั้นเลยได้	ผู้เรียนจะได้ 1 คะแนน
2) ถ้าผู้เรียนตอบข้อ B. นักเรียนคุ้นเคยคำศัพท์นั้น แต่ไม่รู้จักความหมาย	ผู้เรียนจะได้ 2 คะแนน
3) ถ้าผู้เรียนตอบข้อ C. นักเรียนคุ้นเคยคำศัพท์นั้น หรือคำที่มีความหมายเหมือน มีความหมายว่า.....นักเรียนต้องระบุความหมาย	ถ้าถูกจะได้ 3 คะแนน ถ้าผิดจะได้ 2 คะแนน
4) ถ้านักเรียนตอบข้อ D. เรียนรู้ความหมายคำศัพท์นั้นหรือคำที่มีความหมายมีความหมายว่า.....นักเรียนต้องระบุความหมาย	ถ้าถูกจะได้ 3 คะแนน ถ้าผิดจะได้ 2 คะแนน
5) ถ้านักเรียนตอบข้อ E. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ในประโยคได้อย่างเหมาะสม.....(เขียนประโยค) นักเรียนจะต้องระบุความหมายในข้อ D จากนั้น เขียนประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ในข้อ E	ถ้าสามารถใช้คำศัพท์แต่งประโยคได้ ถูกต้อง เหมาะสม และถูกหลักไวยากรณ์ได้ 5 คะแนน นักเรียนแต่งประโยคเหมาะสมแต่ผิดหลักไวยากรณ์ได้ 4 คะแนน ถ้าแต่งประโยคผิดแต่เขียนความหมายถูกได้ 3 คะแนน นักเรียนแต่งประโยคผิดและเขียนความหมายผิดได้ 2 คะแนน

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 79 คน ซึ่งนักเรียนทุกคนกำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และวิชาภาษาอังกฤษสื่อสาร โดยหนังสือและ

เอกสารประกอบของทั้ง 2 รายวิชาอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 1 ห้องเรียน จำนวน 37 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. การเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นทดสอบก่อนทำแบบฝึก ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (VKS) ก่อนการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับการอ่าน
2. ขั้นการใช้แบบฝึก โดยให้กลุ่มตัวอย่าง ใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน จำนวน 10 บทเรียน หลังจากจบบทเรียนแต่ละแบบฝึกนักเรียนต้องทำแบบทดสอบประจำบท การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน
3. นำผลคะแนนของแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้ง 10 บท (E1) ไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากที่ศึกษาจากบทเรียนในแต่ละบท และเก็บข้อมูลแบบสอบถาม
5. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (VKS) หลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษร่วมกับการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วตรวจให้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (E2) แล้วนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ
6. หลังการทดสอบหลังเรียน 14 วัน ทำการทดสอบความคงทนในการจำด้วยแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (VKS) ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่นำมาเรียงตัวเลือกใหม่

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ตามเกณฑ์ 75/75 (Promwong, et al., 1977) จากสูตร E1/E2 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 75 ตัวแรก หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทระหว่างใช้แบบฝึก โดยคิดเป็นร้อยละ 75
 - 75 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ หลังใช้แบบฝึกโดยคิดเป็นร้อยละ 75
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ของตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านโดยใช้ค่าทีแบบจับคู่ (Paired-sample t test)

3. วิเคราะห์ระดับความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน โดยเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของคะแนนระหว่างคะแนนสอบหลังเรียน (Posttest) และคะแนนสอบหลังเรียน 14 วัน (Atkinson & Shiffrin, 1968) โดยใช้การทดสอบที่แบบจับคู่ (Paired-sample t-test) สูตร t-test

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำไปแปลความหมาย ค่าระดับตามเกณฑ์ที่ปรับปรุงจากเกณฑ์ของ Best (1981)

ผลการวิจัย

1. แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. ความคงทนในการจำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านทันทีและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านซึ่งผ่านไประยะเวลาหนึ่ง (14 วัน) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านโดยได้ค่าระดับเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.46) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.13 ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นซึ่งมี 5 ระดับของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านในด้านรูปแบบ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น

ที่ติดต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านอยู่ในระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.10 (S.D. = 0.46)

อภิปรายผล

1. ผลจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 พบว่า แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.13 ซึ่งเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้นำคำศัพท์ที่ได้มาวิเคราะห์แนวเรื่องที่พบบ่อยในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มาสร้างเป็นเนื้อหาในแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นนักเรียนส่วนใหญ่จะได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Lado, 1988) เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ อากาศ อาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบและหาประสิทธิภาพโดยการทดลองใช้ครั้งที่ 1 ในชั้นทดลองรายบุคคลกับนักเรียน 3 คน แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขบทเรียน และจึงนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 ในชั้นทดลองกลุ่มเล็กกับนักเรียน 10 คน แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขบทเรียนอีกครั้ง จากนั้นนำไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 ในชั้นทดลองภาคสนามกับนักเรียน 30 คน แล้วจึงนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำบทเรียนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

1.2 แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมที่หลากหลายแบบเน้นคำศัพท์ในแบบฝึก และมีการให้ทำกิจกรรมโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนดซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจของตนเองให้มากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Selma (2013) ที่ได้สร้างแบบฝึกที่เน้นคำศัพท์ โดยในแต่ละบทความจะมีคำศัพท์จำนวน 1 คำ และปรากฏ 6 ครั้งในบทความ พบว่าการทำกิจกรรมที่เน้นคำศัพท์มีผลต่อคะแนนของผู้เรียนและการเรียนรู้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีการเรียงลำดับความยากง่ายของแบบฝึกและกิจกรรมแต่ละขั้นตอนของแบบฝึกมีการวางลำดับความยากง่ายอย่างมีระบบ ซึ่งคำศัพท์ในแบบฝึกเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากรูปแบบของคำ ความหมายของคำศัพท์ และการนำไปใช้ (Nation, 2006) ซึ่งประยุกต์ตามทฤษฎีการสร้างแบบฝึกของ Paribakht & Wesche (1997) โดยเริ่มจากขั้นกระตุ้นความสนใจ (Selective Attention) เพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะทำแบบฝึก ต่อด้วยขั้นการรู้จำคำศัพท์ (Recognition) เพื่อทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในความหมายคำศัพท์ ต่อจากนั้นเป็นขั้นจัดประเภทคำศัพท์ (Manipulation) เพื่อให้นักเรียนได้สร้างคำศัพท์ใหม่ๆ และการจัดประเภทคำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ได้ ตามด้วยขั้นการตีความหมายคำศัพท์ (Interpretation) เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน สุดท้ายเป็นขั้นการนำไปใช้ (Production) เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไป

แต่งประโยคได้ ซึ่งวัดความสามารถในการเรียนตามจุดประสงค์ที่บรรจุไว้ ทำให้ประสิทธิภาพของแบบฝึกเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.3 การทำแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน นักเรียนได้มีโอกาสซักถามข้อสงสัยจากเพื่อน นักเรียนจึงได้รับข้อมูลย้อนกลับจากการเรียนของตนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ในขณะที่นักเรียนทำแบบฝึกผู้วิจัยจะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้และทราบผลคะแนนจากการทำแบบฝึกทุกครั้ง จึงทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตน จึงเกิดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ของตนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Laojarutsang (1999) ที่กล่าวว่า การใช้การเสริมแรงที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางบวก จะเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียน นอกจากนี้การให้การเสริมแรงทันทีเมื่อนักเรียนทำภาระงานเสร็จซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้นของการเรียน (Cole & Chan, 1994 as cited in Worajittipon, 1999) และยังทำให้ทราบว่าสิ่งใดอีกที่เขาจะต้องเรียนรู้เพื่อจะทำภาระงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลจากการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน สูงกว่าก่อนการเรียนแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุดังนี้

2.1 คำศัพท์ที่ผู้วิจัยนำมาสร้างเป็นแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านนั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำศัพท์มาจากหนังสือเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Pongtongjarean (1983) ที่กล่าวถึงการเลือกคำศัพท์เพื่อนำมาสอน ควรเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความรู้ความหมายคำศัพท์ และนำผลการตรวจมาเป็นเกณฑ์คัดเลือก โดยเลือกคำศัพท์ที่มีผู้ตอบถูกน้อยกว่าร้อยละ 30 ที่มีความหมายในแนวเดียวกันมาจัดไว้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน แล้วนำมาสร้างแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน และในแต่ละบทจะสอนคำศัพท์ไม่มากนักเกินไปเพราะผู้วิจัยได้คำนึงถึงระดับอายุของผู้เรียนด้วย จึงเป็นสาเหตุทำให้คำศัพท์ในแบบฝึกนั้นง่ายต่อการเรียนรู้และจดจำ ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ Lado (1988) ได้กล่าวถึงการสอนศัพท์ไว้ว่า ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบทเรียนนั้นๆ แต่ควรเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางสติปัญญาของผู้เรียน และควรเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 การนำแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านมาใช้ในการสอนคำศัพท์ เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากแบบฝึกเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีการพัฒนาทักษะเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านมีประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเรียนคำศัพท์เพราะนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Min & Hsu (2008) ที่กล่าวว่ากิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์สามารถถึงความสนใจของผู้เรียนในคำศัพท์นั้นๆ และทำให้สามารถเข้าใจถึงความหมายและหน้าที่ของคำศัพท์นั้นๆ และผลลัพธ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tina (2010) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับผลของแบบฝึกเพิ่มพูนคำศัพท์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษา

อังกฤษสามารถเพิ่มพูนคำศัพท์ในการเรียนรู้ที่ดีกว่าแก่ผู้เรียน และสามารถสร้างความคงทนด้านคำศัพท์ได้ยาวนานกว่าอีกด้วย

3. การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน หลังจากที่ยืนยันด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านผ่านไประยะเวลาหนึ่ง โดยการทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความคงทนในการจำ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ และจากแบบทดสอบวัดความคงทนในการจำ ผลปรากฏว่าความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านทันทีและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านผ่านไประยะเวลาหนึ่ง (14 วัน) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งเนื่องมาจากผู้เรียนได้ผ่านการฝึกคำศัพท์ซ้ำๆ หลายครั้งจากกิจกรรมที่หลากหลายในแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ซึ่งแบบฝึกเป็นปัจจัยในการเสริมให้ทักษะความคงทนให้กับผู้เรียน โดยมีการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง (Sukkawanish, 1993) ซึ่งสอดคล้องกับ Houston et al. (1983) ที่ได้เสนอวิธีทดสอบความคงทนจากการเรียนซ้ำ (relearning) โดยให้นักเรียนฝึกบทเรียนในช่วงเวลาหนึ่งแล้วกลับมาฝึกซ้ำอีก เนื่องจากการจำคำศัพท์ได้ จะต้องมีการกระตุ้นการใช้คำศัพท์ 5 ถึง 16 ครั้ง ในกิจกรรมหรือบทความต่างๆ (Nation, 1990) ดังนั้นถ้าคำศัพท์ถูกใช้อย่างซ้ำๆ ในแบบฝึกและกิจกรรมที่แตกต่างกัน ความรู้คำศัพท์ของผู้เรียนจะเพิ่มพูนและเกิดความคงทนมากขึ้น

4. จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านโดยใช้แบบสอบถามวัดความคิดเห็นพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านในภาพรวมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.10 บทเรียนที่มีค่าระดับเฉลี่ยสูงกว่าบทอื่นๆ คือ บทที่ 9 My Meal ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.44) อาจเนื่องมาจากบทที่ 9 ซึ่งเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารนั้นเป็นสิ่งที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวันเป็นประจำ จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น (Lado, 1988) เมื่อพิจารณาบทที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าบทอื่นๆ คือบทที่ 7 The Wonderful Time ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.55) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยคำศัพท์ที่นักเรียนพบเจอในบทนี้จะใช้คำคุณศัพท์บรรยายซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย และเป็นคำศัพท์ที่ยาวซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ Lado (1988) ควรมีปริมาณของตัวอักษรในคำศัพท์เหมาะสมกับระดับอายุ และสติปัญญาของผู้เรียน ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนสนใจน้อยกว่าบทอื่นๆ และเมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านในด้านต่างๆ ผลปรากฏดังนี้

4.1 ด้านรูปแบบของแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบบทเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.52) ข้อที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยสูงสุด คือ ตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.67) เนื่องจากผู้วิจัยใช้ตัวอักษรที่อ่านง่ายเหมาะสมสำหรับนักเรียน นอกจากนี้รูปแบบกิจกรรมในแต่ละแบบฝึกมีความหลากหลาย นอกจากนี้แต่ละกิจกรรมให้นักเรียนทำงานเดี่ยว และจับคู่เพื่อตรวจงานที่ครูเฉลยในกระดาน ซึ่งทำให้นักเรียนรู้ผลคะแนน

ทันที จึงทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังสามารถนำผลคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเพื่อนที่นั่งเรียนข้างๆ ทำให้นักเรียนรู้สึกเกิดการแข่งขันในการทำคะแนนแบบทดสอบรายบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Laojarutsang (1998) ที่กล่าวว่า การใช้การเสริมแรงที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางบวก จะเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนเหล่านี้ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียน และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมในบทต่อไป

4.2 ด้านเนื้อหาของแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาบทเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.44) ข้อที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยสูงสุดคือ มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.85) อันเนื่องมาจากผู้วิจัยได้บอกถึงจุดประสงค์และคำแนะนำในแต่ละแบบฝึกที่นักเรียนทำอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีตัวอย่างประกอบในแต่ละกิจกรรมซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจง่ายและสามารถฝึกด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gunter et al. (1990) ที่กล่าวว่า แบบฝึกมักใช้ในการให้นักเรียนฝึกเรียนด้วยตนเอง และแบบฝึกควรมีการให้คำแนะนำในการทำแก่นักเรียนโดยการให้ครูแสดงตัวอย่างแก่นักเรียนก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนทำด้วยตนเอง และหลังจากนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จ ครูและนักเรียนควรอภิปราย ตรวจสอบ และซักถามข้อสงสัยในข้อคำถามและคำตอบของแบบฝึกร่วมกัน นอกจากนี้แบบฝึกหัดในแต่ละขั้นตอนมีความเหมาะสม หลังจากได้เรียนบทเรียนแล้ว นักเรียนมีความพอใจกับการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเห็นความจำเป็นในการฝึกฝนตนเองด้านการเพิ่มพูนคำศัพท์อย่างแท้จริง

4.3 แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่มีรูปแบบในเชิงการสอนมากกว่าเชิงการทดสอบ เป็นการเน้นกระบวนการในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งใช้ทฤษฎีตามแนวการสอนของ Paribakht & Wesche (1997) ที่ใช้กระบวนการเหล่านี้จาก Extensive reading และมาสร้างแบบฝึกเพิ่มเติม โดยแบบฝึกมีขั้นตอนที่ เริ่มจากการกระตุ้นความสนใจ เพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะทำแบบฝึก ต่อด้วยขั้นการรู้จำคำศัพท์เพื่อทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในความหมายคำศัพท์ ต่อจากนั้นเป็นขั้นจัดประเภทคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนได้สร้างคำศัพท์ใหม่ๆ และการจัดประเภทคำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ได้ ตามด้วยขั้นการตีความหมายคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน สุดท้ายเป็นขั้นการนำไปใช้ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ ซึ่งเน้นการสอนทักษะง่ายๆ หรือ ทักษะพื้นฐานก่อนที่จะค่อยๆ เรียนรู้ทักษะที่ซับซ้อนหรือยากขึ้น ทำให้นักเรียนมีหลักหรือกลวิธีในการเรียนจึงเหมาะสมกับการสอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยประกอบด้วยขั้นตอนการสอนดังนี้ คือ เริ่มจากขั้นกระตุ้นความสนใจ เพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะทำแบบฝึก ต่อด้วยขั้นการรู้จำคำศัพท์เพื่อทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในความหมายคำศัพท์ ต่อจากนั้นเป็นขั้นจัดประเภทคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนได้สร้างคำศัพท์ใหม่ๆ และการจัดประเภทคำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ได้ ตามด้วยขั้นการตีความหมายคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน สุดท้าย

เป็นขั้นการนำไปใช้ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปแต่งประโยคได้ ซึ่งเป็นไปตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา

4.4 ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านประโยชน์บทเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.43) ข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านสามารถช่วยในการบอกความหมายของคำศัพท์ได้ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.67) ทั้งนี้เนื่องจากการสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนคำศัพท์จากแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน นักเรียนรู้สึกว่าได้เรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆ มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Amiryousefi (2010) ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ผสมผสานกับการอ่านและการอ่านเพียงอย่างเดียว หลังการทดลองพบว่า การเรียนโดยกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการอ่านมีประสิทธิภาพสูงกว่าการอ่านเพียงอย่างเดียว และกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ผ่านการอ่านยังสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์อีกด้วย ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกคำศัพท์ที่มีกิจกรรมที่หลากหลายย่อมสามารถนำมาซึ่งความรู้คำศัพท์ที่มากมาย นอกจากนี้งานวิจัยของ Batia (2001) ได้ทำการวิจัยที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์โดยกิจกรรมที่เน้นคำศัพท์ และการเรียนคำศัพท์แบบไม่ได้ตั้งใจในภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งจากงานวิจัยรายงานว่าการเรียนรู้คำศัพท์จากการอ่านบทความเพียงอย่างเดียวได้คำศัพท์ในปริมาณน้อย จึงเปรียบเทียบการอ่านโดยเพิ่มกิจกรรมที่เน้นคำศัพท์ ซึ่งได้ปริมาณคำศัพท์ที่มากกว่า และจากหลักฐานการวิจัยการเรียนรู้คำศัพท์โดยกิจกรรมที่เน้นคำศัพท์เป็นแหล่งการเรียนรู้คำศัพท์ที่ดีอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น ส่วนใหญ่ที่พบคือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ทำให้ยากต่อการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (acquisition) การสอนของ Paribakht & Wesche น่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการสอนคำศัพท์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีหลักเกณฑ์ในการใช้ภาษา การสอนภาษาควรที่จะเน้นกระบวนการในระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง

1.2 การใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านในชั้นเรียน ครูผู้สอนควรตรวจสอบความต้องการคำศัพท์ของนักเรียนก่อนนำแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่านไปใช้ คำศัพท์และเนื้อหาที่จะสอนนั้นควรมีความสอดคล้องกัน โดยใช้คำศัพท์ที่สัมพันธ์หรืออยู่ในหัวข้อเดียวกันกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน เพื่อศึกษาความแตกต่างทางด้านความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

2.2 เมื่อมีการพัฒนาแบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน ควรมีการประเมินผลด้วยการทดลองใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน และหาประสิทธิภาพของบทเรียนทุกครั้ง เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกให้มีความเหมาะสมและทันสมัย ก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอน

2.3 เนื่องจากในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งในครั้งต่อไปควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ

References

- Amiryousefie, M., & Kassaian, Z. (2010). The effect of reading only vs. reading plus enhancement activities on vocabulary learning and production of Iranian Pre-University students. *English Language Teaching*, 3(2), 94-98.
- Atkinson, & Shiffrin. (1968). *Human memory : A Proposed System and Process*. In K.W. Spence (Eds.) & J.T. Sp.
- Best, J. W. (2006). *Research in Education*. 10th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Coady, J., & Huckin, T. (2000). *Second Language Vocabulary Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Cronbach, & Lee Joseph. (1974). *The Dependability of Behavioral Measurement Theory of Generalizability for Scores and Profile*. New York: Wiley Press.
- Gunter, M. et al. (1990). *Instruction: A Models Approach*. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Hashemzadeh, M. (2012). The Effect of Exercise Types on EFL Learners' Vocabulary Retention. *Theory and Practice in Language Studies*, 2, 1716-1727
- Hatch, E., & Cheryl, B. (1995). *Vocabulary, Semantics, and language Education*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Lado, R. (1988). *Language Teaching: Teaching English Across Cultures*. New York: Mc GrawHill.
- Lanui, K. (1995). *English Teaching for Communication, Secondary School*. Songkla: Demonstration School, Faculty Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus. Prathomsuksa 6 in Suphanburi province. Resrarch 5, 15 (January-February), 7-8. (in thai)
- Laojarutsang, T. (1999). *Computer Assisted Instruction*. Bangkok: Wongklom. (in Thai)
- Laufer, B. (2001). Reading, word-focused activities and incidental vocabulary acquisition in a second language, *Prospect* 3, 16 (December) : 44
- Min, H. T., & Hsu, W. S. (1997). The Impact of Supplemental Reading on Vocabulary Acquisition and Retention with EFL Learners in Taiwan. *Journal of National Taiwan Normal University*, 53(1), 83-115.
- Nation, I. S. P. (1990). *Teaching and Learning Vocabulary*. New York: Newbury House Publishers.
- Paribakht, T., & Wesche, M. (1997). *Vocabulary enhancement activities and reading formeaning in second language vocabulary acquisition*. In Coady and Huckin (eds). *Second Language vocabulary acquisition : A rationale for pedagogy*. Cambridge : Cambridge University Press
- Paribakht, T., & Wesche, M. (2000). Reading-based exercises in second language vocabulary learning : An introspective study. *The Modern Language Journal*, 84(2), 196-213.
- Procter, Graham, Methold, & FitzGerald. (2001). *Gogo Loves English*. Hong Kong. Pearson Education Nort Asia Limited.
- Promwong, C., et al. (1977). *System of Material of Teaching*. Bangkok: Chulalongkorn University Publishing House. (in thai)
- Ruttanapaitonchai, J. (2012). *Towards AEC : Is ASAN Language necessary?*. Retrieved September 4 , 2012, from http://www.dtn.go.th/filesupload/4_Sep_2012.pdf (in thai)
- Sangchai, D. (1990). *English Teaching of Primary School*. Bangkok: Osprinting House. (in thai)

- Sangchai, D. (1996). *Fun Activities and Enhancement Vocabulary*. Bangkok: Chulalongkorn University Publishing House. (in thai)
- Tearuttanakul, T. (2009). *Book of Mini A-Net and O-Net for Entrance : English*. Bangkok: PS publishing. (in thai)
- Thornbury, S. (2002). *How to teach vocabulary*. Harlow Essex: Pearson Education.
- Torut, B. (1991). *Design of Research of Applied Linguistics*. Nakornpathom: Silpakorn University, Sanam Chandra Palace Press.

ผู้เขียน

นางสาวปัญจลักษณ์ ถวาย

โรงเรียนประถมศึกษาธมมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1061 ซอยอิสรภาพ 15 แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

e-mail: Panjaluck24@gmail.com